

מבט מעודד: "השנה שעברה"

בשנה הבאה נשב על המרפסת. או מתחת לפרגולה, או סתם בסלון עם המזגן. העיקר שלא בממ"ד. כך הרגילה אותנו השנה שעברה, תשע"ה למנייננו, ולנו זה בהחלט מתאים - לספור ציפורים נודדות, להביט בילדים משחקים תופסת ופשוט ליהנות מכל מה שיש לנו כאן, בין הבית לבין השדות.

השנה שעברה התחילה בשקט שאחרי הסערה. בדיוק כשהיא הגיעה, הסתיימה המלחמה ובא השלום לכיתה אל"ף. בניגוד לתחזיות הקודרות, כל הילדים והמורים הגיעו, והשיקו שנת לימודים רגילה כל כך, בדיוק כמו שאנחנו רוצים. במהלך השנה הבשילו ההחלטות על הקמת עוד בית ספר, ובעזרת השם ומחלקת הנדסה, נוכל לראות בשנה הבאה את היסודות של היסודי החדש.

החינוך הארצי דווקא ידע בשנה הזאת מחאות סוערות. מתוך דאגה לעתיד החינוך ולהפיכת ילדינו לסרדינים ארץ ישראליים, הצטרפנו למחאת ההורים הארצית, וסייענו לממשלה לעשות מהלך לא פשוט מבחינתה: לאמץ את החלטותיה שלה. כך יכולנו לפתוח את השנה הזו עם חמש (!) כיתות א', כולן תיקניות כדת וכבנט.

בחורף היו בחירות, שבעקבותיהן קיבלנו ממשל תקוע עם תקציב משותק (ואולי להיפך). נאלצנו לחכות בסבלנות שהשרים החדשים יחליפו את הישנים, ובעקבותיהם יתחלפו המנכ"לים, הסמנכ"לים והיועצים. בסוף השנה אפילו אושר תקציב למדינה. למרות הקשיים הפוליטיים והביורוקרטיים, התוכנית הממשלתית ל"עוטף עזה" יצאה לדרך ועטפה אותנו בתקציבים, תשתיות ופעילות קהילתית.

בשנה שעברה המשכנו להקדיש מאמצים אסטרטגיים לקביעת דרכנו בשנים הבאות. חתכנו את חיינו המוניציפאליים באיזמל מנתחים ויחד עם הישובים והציבור גובשו מטרות, יעדים, כלים ואפילו חזון אזורי. איך נממש את האסטרטגיה הזאת בשנים הבאות? זו כבר שאלה של טקטיקה...

מעל לכל - בשנה שעברה המשכנו לצמוח. צמיחה מספרית ואיכותית, קהילתית ושיתופית. הבנים המשיכו לחזור, משפחות חדשות נכנסו לבתיהן, רבים המשיכו וממשיכים להתדפק על דלתותינו. בגבים נולדה אגודה קהילתית חדשה, שהצטרפה לארבע אחיותיה הבוגרות. במקביל, גם האגודות החקלאיות מרימות ראשן בגאווה, לאחר שבכל רחבי האזור נקלטו משפחות רבות לחברות בקיבוץ בלי שום מרכאות.

אנו מביטים אל השנה החדשה בתקווה שתמשיך את הכיוון של קודמתה. האם עוד נראה, עוד נראה, כמה טוב יהיה? נאחל שכן, שתהיה שנה באמת טובה, שקטה, צומחת עם הרבה שיגרה - כמו שאנחנו רוצים, כמו שמגיע לנו.

עודד פלוט, מנכ"ל המועצה